

ACV Openbare Diensten
Helihavenlaan 21
1000 BRUSSEL

**Algemene Centrale van
de Openbare Diensten**
Fontainasplein 9-11
1000 BRUSSEL

Vrij Syndicaat
voor het **Openbaar Ambt**
Vina Bovypark 3
9000 GENT

Geachte heer minister, geachte voorzitter Comité C1

Op 8 december 2021 stond slechts één concreet agendapunt op de vergadering van Comité C1, namelijk het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 7 december 2007 houdende de minimale voorwaarden voor de personeelsformatie, de rechtspositieregeling en het mandaatstelsel van het gemeentepersoneel en het provinciepersoneel en houdende enkele bepalingen betreffende de rechtspositie van de secretaris en de ontvanger van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en het besluit van de Vlaamse Regering van 12 november 2010 houdende de minimale voorwaarden voor de personeelsformatie en het mandaatstelsel van het personeel van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en houdende de minimale voorwaarden voor sommige aspecten van de rechtspositieregeling van bepaalde personeelsgroepen van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, **wat betreft een toeslag voor het verzorgend personeel in de publieke gezinszorg.**

Het leek een formaliteit voor de partners aan de voorvergadering van Comité C1, aangezien de werkgevers en de werknemers het in grote lijnen eens waren over de problematiek. Groot was dan ook onze verbazing dat de Vlaamse Regering de voorgestelde werkwijze om onduidelijke redenen van tafel veegde en niet bereid was tot enige marge.

Het betreft een eerder klein dossier waarbij de impact voor de Vlaamse Regering minimaal is. We verduidelijken het agendapunt:

In het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering wordt een toeslag toegekend voor het verzorgend personeel in de publieke gezinszorg. Deze bedraagt 15% van het uursalaris per uur prestaties op weekdays tussen achttien en twintig uur. De vakorganisaties onderschreven de voorgestelde aanpassingen van de VVSG, namelijk dat het personeel in de mogelijkheid moet zijn om de toeslag via inhaalrust te compenseren (weliswaar binnen de modaliteiten die het bestuur hiervoor oplegt). Hierbij ligt het keuzerecht bij de werknemer (BVR) en de modaliteiten – m.i.v. de dienstnoodwendigheden – bij de werkgever (lokaal). Concreet: op vraag van het personeelslid en volgens de modaliteiten afgesproken met het bestuur kunnen de personeelsleden kiezen voor de extra inhaalrust in plaats van de toeslag.

Bovendien wordt ook de brug gemaakt naar de toeslag voor zaterdagprestaties en voor de uren tussen twintig en tweeëntwintig uur, waar ook een verschillende werkwijze bestaat tussen de publieke en de privésector. Het voorstel gaat hier om in de publieke sector (waar nu een toeslag tussen 0 en 100% mogelijk is) een gelijkaardige toeslag toe te kennen als van toepassing is in de privésector, namelijk 30%. Dit komt trouwens ook overeen met

de gehanteerde financiering. Een bestuur heeft dan nog steeds de mogelijkheid om een hogere toeslag toe te kennen, maar zal dit dan uiteraard budgettair moeten motiveren en voorzien.

De Vlaamse Regering liet tijdens de vergadering van Comité C1 meedelen dat zij niet wil weten van een compensatie via inhaalrust. Nochtans is dit de regeling die vandaag van toepassing is in de publieke sector voor onregelmatige prestaties, en ook van toepassing is in de privésector. We verwijzen voor dit laatste graag naar de collectieve arbeidsovereenkomst van 18 november 2021 betreffende de continue dienstverlening (PSC 318.02). Artikel 5 van deze CAO vermeldt het volgende:

“Artikel 5. - Vergoeding

§1 De werknemer/werkneemster zoals bepaald in Artikel 1 heeft bovenop het basisloon recht op volgende vergoeding :

- Voor werk op zaterdag: 30 pct.
- Voor werk op zondag: 100 pct.
- Voor werk op feestdag: 100 pct.
- Voor werk 's avonds tussen 20u en 22u en 's nachts: 30 pct.
- Voor werk 's avonds tussen 18u en 20u: 15 pct.

Voormelde vergoedingen kunnen niet worden gecumuleerd. Hiervan kan per onderneming worden afgeweken bij collectieve arbeidsovereenkomst en voor zover de vergoeding minstens evenwaardig is.

§2 Deze toeslag zal worden uitbetaald in geld, maar de werknemer/werkneemster kan er tevens voor kiezen de toeslag via inhaalrust te compenseren. Procedures hiervoor worden op bedrijfsniveau uitgewerkt. De verzorgende of oppashulp zal zijn/haar inhaalrust in blokken van minimum 4 uren opnemen, voor zover hij/zij er vragende partij voor is. De inhaalrust zal worden genomen op verzoek van de verzorgende of oppashulp, zonder dat hierdoor de goede werking van de dienst wordt verstoord.”

Dit is een zoveelste dossier waarbij het sociaal overleg vastloopt omwille van de starre houding van de Vlaamse Regering. Steeds weer wordt aan de sociale partners gevraagd om een gezamenlijk standpunt in te nemen met betrekking tot een bepaalde problematiek. De sociale partners komen tot een akkoord en een duidelijk standpunt, en steeds weer worden de sociale partners teruggefloten door de Vlaamse Regering omwille van onduidelijke redenen.

We kunnen enkel vaststellen dat het equal level playing field, dat de Vlaamse Regering graag in de mond neemt, alleen geldt als het in het nadeel speelt van de publieke diensten.

Bijkomend moet opgemerkt worden dat de onderhandeling in de vergadering van Comité C1 gevoerd werd zonder enige marge vanuit de Vlaamse Regering. Dit zijn uiteraard geen onderhandelingen (volgens het juridisch woordenboek: schriftelijke of mondelinge processen van geven-en-nemen tussen partijen die, indien succesvol, met een deal of overeenkomst worden afgesloten). We verwijzen hiervoor graag naar Omzendbrief BA 97/10 van 21 mei 1997 betreffende het toepassingsgebied van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel en van het koninklijk besluit van 28 september 1984 tot uitvoering van die wet, waarbij volgende passage van belang is:

“Deze teksten regelen voor de verschillende bestuursniveaus onder andere de samenstelling en de bevoegdheden van de onderhandelings- en overlegcomités. Het respect voor deze bepalingen is een substantiële vormvereiste. Ik stel echter vast dat bepaalde overheden deze regelingen niet of onvolledig toepassen, of de regelingen tot een formaliteit laten verworden. Onderhandelingen en overleg veronderstellen echte gesprekken met de andere partijen. Met echte gesprekken wordt bedoeld het doorspreken met respect voor de wederzijdse finaliteiten (woord en wederwoord). Een houding waarbij de overheid haar standpunt enkel ter kennis meedeelt, zonder mogelijkheid tot echte discussie, is dan ook strijdig met de wet.”

Met deze tekst willen we toch aangeven dat het sociaal overleg, zoals het gevoerd wordt in de vergaderingen van Comité C1, strijdig is met (de geest van) de wet. Al te vaak worden ons teksten voorgelegd waarbij er geen enkele ruimte is voor onderhandeling. Dit is niet meer aanvaardbaar en zorgt, op een ogenblik dat de sociale partners constructief samenwerken rond verschillende dossiers, voor heel veel wrevel en irritatie.

We vragen dan ook met aandrang het standpunt van de Vlaamse Regering met betrekking tot het sociaal overleg. Ofwel wordt het sociaal overleg in ere hersteld, ofwel schaft men het sociaal overleg af en werkt men verder met het dictaat.

Met de meeste hoogachting,

Christoph Vandenbulcke

Nationaal Secretaris

0479/29 05 20

Willy Van Den Berge

Federaal Secretaris

0473/97 00 60

Christel Demerlier

Voorzitter Regio Vlaanderen

0475/87 93 96

